

КОНСПИРАЦИЯ ОТ ПРЕЧКИ !

Дейвид Уилкерсън
28 Април 1997

През последните години много се говори за велики конспирации – схеми, които претендират да унищожат демокрацията в Америка и в християнството. Тези военни трикове включват Тристранната комисия, комунизма, движението „Ню ейдж“, светщината, илюминатите и култовете. Въпреки това аз не вярвам, че някоя от тези конспирации някога е притеснявала Божието сърце. Само с една глътка от божественото Му дихание Той може да ги унищожи!

Само една конспирация притеснява небесния ни Отец – схема, която е насочена директно срещу християни, които са насочили сърцата си да влязат в Христовата пълнота. Това е сатанинска конспирация, която иска да осуети Божия план да издигне армия от осветени хора – мъже и жени, които са изцяло посветени на господството на Исус в живота им!

Днес има един бяс – конспирацията на пречките!

Истината е, че дявола е ужасен от християни, които гладуват и жадуват за праведност. Всъщност, той се страхува от молещите се християни, повече отколкото се страхува от хиляди години в окови!

Целият ад трепери и се гърчи пред ефективната, гореща молитва на един единствен вярващ. И всяка демонична власт, която седи на високо се страхува от виковете и плача на съкрушеното в сърцето Божие дете. Мощната молитва на само един единствен ходатай звучи като гръмотевица в каверните на осъдените. Няма нито един сантиметър в ада, който да не е засегнат от вярващ, който отрича себе си, поема кръста си и следва Христос с цялото си сърце. Но трябва да знаем: душата, която вика с агонизиращ копнеж за дълбочина в Христос ще се превърне в централен фокус за сатанинската конспирация на пречките!

Един човек от Арканзас веднъж ми писа: „Трябва да съм като много други служители. Най-голямата ми битка не е с някой таен грях на плътта, а с това да поддържам постоянен молитвен живот и да изучавам Божието Слово!

Сатана рядко ме изкушава със сексуален грях. Но той е намерил едно нещо, което винаги действа при мен. Прави ме толкова зает с ежедневните ми дела, че не ми остава време за молитва и четене!

Не позволявам това да се случва нарочно. Всъщност, винаги подновявам усилията си да вляза в молитвената стаичка. Но скоро след това отново съм уловен във всевъзможни проекти и пречки. И този цикъл се повтаря многократно. Сатана ме ограбва от времето ми с Бог! Вероятно бихте могъл да напишете послание върху този проблем, пред който сме изправени всички...”

Както и милиони други честни християни, този скъп пастир е жертва на демоничната конспирация на пречките. А най-главната цел на дявола при тези атаки е тайната молитвена стаичка! Той знае, че това е вратата към пресвятото място – мястото, от което светиите излизат в пълно бойно снаряжение, готови да устоят на всички огнени стрели на Сатана.

И така, как дяволът държи вярващите извън тази толкова страшна, тайна молитвена стаичка? Дали развява еротични картини в ума им? Изкушава ли ги с успокоителни мисли за бягство чрез алкохол и наркотици? Или пък ги подлъгва с мечти за слава и просперитет?

Не, никога! Дяволът знае, че човекът, който е в единство с Христос няма да бъде изкушен от никоя от тези вулгарности. А истината е, че тези очевидни изкушения не са му нужни, за да извърши делото си. Вместо това старата лисица иска да попречи на всеки опит на вярващия да влезе в Божието присъствие. Той използва всяко средство от ада, за да попречи на усилията на християнина да прекара време в молитва и изучаване на Божието Слово!

Нека ви разкажа за моя опит с тази конспирация!

Често съм си обещавал, че ще прекарам целия ден в молитва и изучаване на Библията, но напразно. При такива случаи инструктирам жена ми или секретарката: „Не позволявайте на никой и нищо да ме безпокои. Този ден принадлежи на Господ. Не ме интересува дали ще се обади президента на САЩ. Не ме безпокойте!“

Разбира се, никога не се обажда Президента. Вместо това ще се обади тийнейджърка, която казва, че ще се самоубие. Когато това се случи, с радост вдигам телефона. Но само след няколко минути разговор с младата жена, аз разбирам, че тя въобще не е отчаяна. По-скоро иска да се похвали на приятелите си, че е говорила с мен. Докато затварях телефона на вратата на офиса ми се почука и вътре влезе посетител отвъд океана, който настояваше да се срещне с мен само за 10 минути. Половин час по-късно секретарката ми каза, че имам други важни телефонни обаждания преди да се опомня бях отлетяли няколко часа и вече беше станал късен следобед. Бях залят от напаст от пречки. Разбрах, че деня ми си е отишъл и че Господаря ми е бил ограбен от най-доброто ми време!

Моля ви, не ме разбирайте погрешно. Искам да съм на разположение на хората. Но не мога да отрека огромния подтик, който чувствам в сърцето ми от Святия Дух. Това е духовно притегляне, нещо което ме кара да изтичам в тайната си стаичка и да се скрия в скъпоценното лоно на Христос!

Дяволската конспирация от пречки в живота ми е най-жестока тогава, когато съм най-много решен да се усамотя с Господ. Наскоро, след като направих всичко възможно нищо да не ме безпокои за един ден на молитва, отново ненадейно бях пометен от неочаквани разсейвания. Беше толкова силно и толкова очевидно, че извиках: „Това е свръхестествена намеса! Самият дявол стои зад тези пречки. Той се стреми да ме държи далеч от Възлюбения ми!“

От този ден нататък станах по-внимателен към подмолните начини на Сатана да попречи на молитвата и учението ми. Разбира се, самите пречки не са зли по същество, но силата зад времето, по което се случват те, много често е зла. Помислете: ако Сатана може да забави един архангел, който е на път да занесе послание на Данаил, той може също така да забави посетителите и хората, които ни се обаждат достатъчно дълго за да съвпадне това с пътешествието ни до молитвената стаичка!

Един млад служител ми разказа за неговия опит с конспирацията на пречките. Изглежда всичките му пречки са свързани с човешката нужда. Винаги имало някой, който се нуждаел от помощ – неговата помощ – точно по времето, в което той чувствал нужда да се моли и да търси Господ. Не след дълго той съзрял конфликт в душата си: бил раздиран между призива да се моли и състраданието му към изпитващите болка хора. Докато един ден се молил, младият мъж изплакал всичките си подтиснати чувства. Той се молил: „Господи, как мога да отхвърля нуждата на някого? Как да пренебрегна онези, които изпитват болка?“

Отговорът дошъл при него ясно и твърдо: „Сине, как може да Ме пренебрегваш?“

Питам те: това не е ли основния проблем? Може ли някой или нещо въобще да бъде по-важно за нас от нашия Господ? Има ли някоя нужда или болка, които могат да са по-важни за нас от самия Христос? Разбира се, трябва да намерим време за семейството си и за другите хора, както заповядва Божието Слово. Но Христос винаги трябва да е на първо място!

Самият Исус се оттегли от огромната човешка нужда навсякъде около Него, така че да може тихо да общува с небесния Си Отец. Трябва да дойде време в живота на всеки християнин, когато той поглежда на всички изпитващи болка, обременени хора, които се нуждаят от него – включително и семейството му – и да каже: „Трябва да почакате! Ще се върна, но първо трябва да се моля. Душата ми е гладна и трябва да се нахраня с Божието Слово. Нуждая се от време насаме с Господ или няма да мога да ви предложа нищо друго освен немощното си човешко състрадание!“

Плътта ни е в съюз със Сатана!

Никога не съм вярвал, че Сатана може да влезе в тайната молитвена стаичка – място осветено от Божието присъствие, където Той чува плача на всеки посветен ходатай. Но дяволът не трябва да влиза в тайната стаичка, за да осъществи целите си. И това е така понеже той вече има тайно споразумение с плътта ни!

Виждате ли, плътта ни е в постоянна вражда против Божия Дух и винаги ще бъде. Само чрез вяра в славната сила на Святия Дух можем да вземем пълен контрол на нея. Но твърде често ние позволяваме на плътта ни да се надигне, когато най-накрая се усамотим с Бог. И всички знаем много добре какво следва: една непрестанна прозявка. Диви, непостоянни мисли. Можем да се концентрираме за кратко. Умът ни се рее необуздано в много посоки. И не след дълго сме твърде уморени за да се молим.

Плътта е спечелила битката. Докато Духът се опитва да ни доведе до толкова нужната победа, изтощението ни е откраднало сърцата. Чудя се в такива времена Исус стои ли над нас както правеше с учениците и пита ли: „Не можеше ли да бдиш с Мен за един час?“

Помислете за това за момент: Павел нямаше да ни заповяда да покорим всяка мисъл на Христос ако няхахме сила да го направим. Ние трябва да влезем в молитвената си стаичка решени да предадем плътта си абсолютно мъртва на Христос, като се отървем от всяко началство и власт. Имаме силата да покорим на Святия Дух в нас всяка прозявка, всяка блуждаеща мисъл, всяко физическа и умствена пречка. Разбира се, физическата преумора е друго нещо. Бог заслужава най-доброто ни време, най-продуктивните ни часове. И въпреки това именно това е нещото, което Той най-рядко получава от нас – добро време!

Ако сме прекарвали деня в дейности, които изпиват енергията ни, ще влезем в присъствието Му изтощени и уморени. Възлюбени, когато се случи това, най-доброто, което можем да направим е просто да си легнем. Бог не ни възлага невъзможни задачи, Той дава сън на децата Си. Молитвата никога не е имала за цел да бъде бреме или да ни носи вина. Напротив, молитвата – животът в общението ни с Господ – трябва да се прави тогава, когато сме бодри – умствено и физически.

Дори и бащите на ранната църква се изправиха пред тази конспирация!

В първи век църквата в Ерусалим, гръцките вдовици бяха пренебрегнати в ежедневното раздаване на храна. Естествено те потърсиха помощ от лидерите на църквата.

Но апостолите не счетоха за добре да оставят изучаването на Божието Слово и времето си на молитва само, за да се нагърбят с административни задачи. Така че те свикаха църковното тяло и казаха: „... Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези.“ (Деяния 6:2)

В резултат на това седем мъже „с одобрен характер“ бяха назначени да се занимават с целия църковен бизнес. През това време апостолите се заклеха: „А ние ще постоим в молитвата и в служение на словото.“ (стих 4)

Това доведе до следното: „... Божието учение растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше...“ (стих 7). Църквата порасна, защото тези хора отказаха да пренебрегнат основната си задача!

Но много малко пастири днес биха направили този вид жертва. Един служител ме погледна в очите и каза направо: „Просто нямам време да се моля. Твърде зает съм. Имам твърде много задължения.“ Друг пастир ми изповяда: „Не съм се молил от месеци. Разсъждавам и от време на време се посвещавам. Но не мога да дисциплинирам себе си за молитва.“

Често получавам жалки писма от християни, които се оплакват от липса на духовен живот в църквите им. Мнозина пишат: „Пастирът ни е сух. Посланията му са леки, без никакво осъждане. През по-голямата част от времето той изглежда загрижен.“

Не искам да обвинявам никой работещ здраво, посветен Божии служител. Но истината е, че всеки слуга се издигат и падат пред собствения си господар. И много проповедници на евангелието днес не знаят, че са станали жертва на сатанинската конспирация на пречките!

Тези хора непрестанно тичат, затрупани са от лавина от задължения и детайли. А ако църквата им строи постройка, дилемата им само се влошава. Те се чувстват задължени да се занимават със строежа. Такова препускане може да се превърне в пристрастяване за много пастири. (Дядо ми наричаше такива служители „проповедници с пясък в обувките“). А в процеса на заетостта, докато се опитват да контролират нещата, те пренебрегват Господ и изневеряват на събранието. Аз вярвам, че това е една от основните причини много християни да отпаднат от вярата, особено млади хора. Мъртви, сухи проповедници са станали толкова притеснени за бизнеса си, че нямат време да се молят и да получават свежо слово от небето. „Просто не мога да намеря време за молитва. Събранието ми не ме разбира. Твърде много неща се случват в църквата.“

Този човек не разбира, че събранието всъщност предпочита служителя им да се затвори насаме с Бог и да остави лидерите да се занимават с бизнес делата. Никой Божии служител не трябва да действа като едноличен президент. Времето му трябва да бъде предадено на молитва и изучаване Божието Слово!

Сега, аз благодаря на Бог за всеки служител, който е верен на семейството и на събранието си. Такива хора са праведни, съвестни, а живота им е отворена книга. Въпреки това е възможно всеки благочестив служител да попадне под сатанинската власт на пречките и да му се попречи да ходи с Господ!

Всяко събрание, което обича пастира си трябва да се моли за него непрестанно: О, Господи, освободи пастира ни от този дух. Пази го от конспирацията на дявола. Покажи му, че трябва да избегне капана на Сатана и да избяга като птица в небесното Ти убежище!“

Има и огромна конспирация у дома!

Сатанинската конспирация на пречките е най-ефективна в християнските домове. Хилядите пречки, които не позволяват на съпрузите и съпругите да се молят заедно не са случайни. А онези, които най-накрая успеят да го направят разбират, че пречките са се ожесточили!

Дяволът знае, че не трябва да съсипе християнското семейство, за да постигне главната си цел. Всичко, което той трябва да направи е попречи на благочестивите хора да се молят и да четат Божието Слово. Той знае, че ако може да попречи на изучаването на Библиите им и на молитвата им, те ще отпаднат във вярата си. В края на краищата родителите, които не се молят, са слаби родители. Те нямат духовната власт да попречат на духа на света да влезе у дома им. Те не представляват опасност за царството на дявола или за някоя от неговите крепости. Резултатът е, че децата им стават плячка за демоничните изкушения. Повечето родители, които не се молят в крайна сметка започват да се паркират пред телевизора, губейки време, ставайки духовно тъпи и твърди. Точно това е най-голямото зло да притежаваш телевизор – той се превръща в най-голямата пречка за това да прекарваш време с Бог; време, което по право Му принадлежи!

Помислете за този факт: докато стане 18 годишен, обикновения тийнейджър е гледал телевизия вече 6 години. А през същото това време той е прекарал само 4 месеца в църквата. Жалкото е, че повечето християни едва могат да издържат едночасово поклонение, а съвсем спокойно понасят три часова телевизионна програма, без никаква следа нетърпение!

Неотдавна беше времето, когато посветените вярващи бяха чувствителни към вътрешния глас на Святия Дух, който ги призоваваше в тайната молитвена стаичка. Но след като прекарат няколко седмици или месеци пилеейки скъпоценно време пред телевизора, те вече не чуват малкия, тънък Божия глас. Гласът Му е бил заглушен от всички светски гласове, които излизат от екрана!

Може би ще кажеш: „Всички се нуждаем от баланс. А и всеки телевизор има копче за изключване. Всичко, което трябва да направи човек, е просто да го изключи.“ Но колко християни правят това всъщност? Колко от тях имат силата да изключат шумните гласове на света и да се усамотят за да чуят Божия глас? Къде са християнските родители, които имат куража да поемат контрол над конспирацията в хола им и да изключат телевизора за достатъчно дълго, така че да чуят Господ в молитва?

Освен всичката голота, мръсотия и безбожна безнравственост, истинския проблем с телевизията е, че поглъща много време, държи ни далеч от толкова необходимото общение с Господ. Ние просто трябва да поемем властта над този проблем. И времето, което пестим когато не гледаме телевизия трябва да бъде дадено на Господ в тайната молитвена стаичка. В противен случай няма да сме готови за големия трус, който ще сполети човечеството, защото домовете ни ще останат без защитната Божия огнена стена!

Кое е решението?

Господ ме е водил към предприемането на следните стъпки, необходими за да опазя молитвеното ми време и да устоя на всички сатанински конспирации. Вярвам, че тези стъпки важат и за теб:

1) Направи общението с Господ най-важната цел на живота ти. Това трябва да е решение на живот и смърт от твоя страна. Общението в молитва и изучаването на Божието Слово не могат да бъдат условни. Мисленето ти не трябва да е буквално, че ти трябва да се молиш, а че не можеш да оцелееш без молитва! Йов заяви: „... Съхранил съм думите на устата Му повече от нужната си храна.“ (Йов 23:12)

Само когато молитвата стане много важна ще намериш време за нея. Но повечето християни, включително и пастири, пренебрегват молитвата просто защото не разбират важността и ефективността ѝ. Знаем че като пастир не мога да си позволя да служа на хората, докато не съм послужил първо на Господ, в противен случай ще бъда неплоден слуга.

Истината е, че не можеш да изгубиш време, докато си в молитва и търсиш Бог. А след това, вън от молитвената стаичка, молещият се мъж или жена постига повече за по-кратко време, с по-малко напрежение и пот.

Но най-важното дело за Бог, което ще извършим някога, така или иначе ще бъде на колене. Докато човекът, който не се моли бяга напред назад, опитвайки велики неща, моления се християнин работи много местейки царства, спирайки началства и, през това време, превръщайки се в Божи гигант!

2) Трябва да считаеш срещите ти с Бог за по-святи от срещите ти с хора, без значение кои са те! Колко засрамено трябва да е за небето като гледа начина, по който ние, християните, считаме толкова нищожно могъществото на нашия Бог – царя на славата. Често лекомислено Го караме да чака. И в сублимния момент, ние изведнъж отлагаме плановете си да се срещнем с Него в дворовете Му – и всичко това заради най-маловажните неща!

Можете ли да си представите някой да кара създателя, Бога на вселената да чака, докато той си гледа любимата телевизионна програма? Но точно това е което правим повечето от нас! Още по-зле е че ние често въобще не се замисляме да се появим в Божието присъствие. Не, че забравяме за срещата си с Него, а че доброволно отказваме да се явим на нея!

Исая плака: „Той бе презрян и отхвърлен от човеците. Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме.“ (Исая 53:3). Когато позволя на пречките да застанат между мен и срещата ми с Господ, крия лицето си от Него и не Го зачитам!

3) Трябва да отхвърлиш всяка пречка, която можеш, и да вземеш духовна власт над онези пречки, които считаеш за свръхестествени!

Разбира се, някои от пречките са мои изобретения и те са преди всичко безсмислени. Няма нищо конспиративно в много от пречките, които допускам през деня. Но, възлюбени, непрестанно трябва да знаете, че Сатана прави опити да ви попречи по свръхестествени начини, когато сте се посветили на молитва и на търсене на Господ!

Но аз благодаря на Бог, че никога не зависим от Сатана или от неговите методи. Ние можем да изобличим тактиките му, да изговорим слово на вяра и в името на Христос да спрем всяка една пречка. И със силата на Божия Дух в нас ние можем да изчистим пътя си до Божите порти и да застанем смело пред трона на благодатта Му, да получим помощ, когато сме в нужда. Това иска Господ за всички нас. Ще умъртвиш ли плътта си и ще се върнеш ли в тайната стаичка на общението? Ще спреш ли да прекарваш светски часове пред телевизора, за да придобиеш нещо, което няма как да получиш по друг начин на тази земя?

Извикай към Исус да те освободи днес чрез силата на Духа Си. Вземи власт над сатанинската конспирация на пречките в живота ти, която има за цел да събори вярата ти. И влез в пълнотата на твоето ходене с Христос, както Бог е планирал за теб.

Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1997 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Conspiracy of Interruptions!](#) / [Конспирация от пречки!](#)